

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

7/11

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ ៥៩

ចុះថ្ងៃទី ១២.០១.២០០៩

ជំនុំជម្រះលេខ ១៩៦១

ចុះថ្ងៃទី ១៤.១២.២០០៩

សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ ៤៨ ក្រ. "ជ"

ចុះថ្ងៃទី ១២.៥.២០១១

តាងនាមប្រជុំរាជរដ្ឋាភិបាល
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅសាលាជំនុំជម្រះក្តីនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ វេលាម៉ោង ៨:០០ នាទី ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ ៖

ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

- លោក [redacted] ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
- លោក [redacted] ជាចៅក្រមប្រឹក្សា
- លោក [redacted] ជាចៅក្រមប្រឹក្សា

តំណាងរដ្ឋប្បវេណី

- លោក [redacted] រាជអាជ្ញារងអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ក្រុមប្រឹក្សាសវនាការ

- លោក [redacted] ក្រុមប្រឹក្សាសវនាការសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៥៩ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៩ ដែលមានជនជាប់ចោទ ៖

១.ឈ្មោះ [redacted] ហៅ ថា ភេទ ប្រុស អាយុ ២៥ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិចំការស្បែង សង្កាត់សំរោងក្រោម ស្រុកដង្កោ ខេត្តកណ្តាល ទិលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិចំការស្បែង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុក [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted] នៅលិវ ទោសពីមុន គ្មាន ។

យាត់ខ្លួនថ្ងៃទី ១១.៣.២០១០ ដឹកបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ៣៨៥ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី ១៥.៣.២០១០ ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]

២.ឈ្មោះ [redacted] ហៅ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិត្រពាំងធុង សង្កាត់សំរោងក្រោម ស្រុកដង្កោ ក្រុងភ្នំពេញ មុខរបរធ្វើស្រែ ទិលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិត្រពាំងធុង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted] ប្រពន្ធឈ្មោះ [redacted] អក្សរ ០១ នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]

៣.ឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២០ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិត្រពាំងធុង សង្កាត់សំរោងក្រោម ស្រុកដង្កោ ក្រុងភ្នំពេញ មុខរបរធ្វើស្រែ ទិលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិត្រពាំងធុង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted] នៅលិវ ទោសពីមុនគ្មាន ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]

៤.ឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២០ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted]) នៅលើ ទោសពីមុនគ្មាន ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]
៥.ឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២៤ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ ក្រុងភ្នំពេញ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted]) នៅលើ ទោសពីមុនគ្មាន ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]
៦.ឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២២ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ ក្រុងភ្នំពេញ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted]) នៅលើ ទោសពីមុនគ្មាន ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]
៧.ឈ្មោះ [redacted] ភេទស្រី អាយុ [redacted] ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីកន្លែងកំណើតភូមិចំការស្បែង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិចំការស្បែង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ សាសនាព្រះពុទ្ធ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted]) នៅលើ ទោសពីមុនគ្មាន ។

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted]
ជាប់ចោទពីបទ មនុស្សឃាតិតម្កាត់ជាមុន ប្រព្រឹត្តទៅចំណុចភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងនិងអោយផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] ភេទស្រី អាយុ៣៥ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីកន្លែងកំណើតភូមិត្រពាំងឆ្នង ឃុំសំរោង ស្រុកដង្កោ ខេត្តកណ្តាល ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ផ្លូវកប់ស្រូវ ភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] ម្តាយឈ្មោះ [redacted])

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ លោក [redacted] និងលោក [redacted]
បានឃើញដឹកសន្លឹកស្នាមស្នាពរលេខ ២០៤៧ អ.យ.ខ ចុះថ្ងៃទី ១០.១១.២០០៩ របស់តំណាងអយ្យការ អមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

បានឃើញដឹកបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះលេខ ២០៧៥៨ គ.ព្រ ចុះថ្ងៃទី ០៩.១២.២០០៩ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

ដំណើររឿងមានដូចតទៅ៖

តាមរបាយការណ៍សំយោគលេខ ០២/០៩ ចុះថ្ងៃទី ០២.០១.២០០៩ របស់ការិយាល័យព្រហ្មទណ្ឌកំរិតធ្ងន់ និង ពាក្យបណ្តឹងរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] ១៧.១២.២០០៨ ដែលបានប្តឹងពីលោក [redacted] ឈ្មោះ [redacted] ទាំងបក្សពួក០៥នាក់ បានធ្វើសកម្មភាពប្លន់វាយប្តឹងឈ្មោះ [redacted] ក្រុមហ៊ុនអោយស្លាប់និងយកសំភារៈ

មួយចំនួន។ ក្រោយពីសមត្ថកិច្ចធ្វើការស្រាវជ្រាវជាប់ជំពាក់ លើស៊ើបជាប់ជាមួយមនុស្សចំនួន០៧នាក់ គឺមានឈ្មោះ

[REDACTED]

នាពេលសមណាគា

ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ឈើយថា៖ ខ្ញុំបានមិនបានយល់ពីដឹងការចោទប្រកាន់ទេ ។ ឈ្មោះ

[REDACTED] ឈ្មោះ [REDACTED] ខ្ញុំស្គាល់ដោយសាររស់នៅ [REDACTED] ។ នៅថ្ងៃកើតហេតុ ខែ ១២ ឆ្នាំ ២០០៨ ខ្ញុំបានដឹកស្រាបៀរជាមួយឈ្មោះ

[REDACTED] ដឹកនៅផ្ទះពាក់ ចាប់ផ្តើមពីម៉ោង ៦H០០ នាទីល្ងាច រហូតដល់ម៉ោង

៥H០០ នាទយប់ ហើយក៏បន្តទៅដឹកជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] នៅឃ្នាំងរហូតដល់ម៉ោង ១២H០០ នាទីយប់ ។ ពេលពួកខ្ញុំបន្ត

ហូបស្រាបៀរនេះ មានក្តា៦នាក់ គឺខ្ញុំបាន [REDACTED]

[REDACTED] មិនបានចូលរួមដឹកជាមួយពួកខ្ញុំទេ ម្តាយរបស់គេជាអ្នកលក់ខ្សាច់

លក់សុមុខ។ ពួកខ្ញុំទាំង៦នាក់នេះ ជិះម៉ូតូពីរគ្រឿងម៉ាកស្តេប ដឹកហើយក៏ដេកយាមឃ្នាំង ត្រែមួយទាំងអស់គ្នា ហើយ

ជជែកគ្នាពីរឿងលែងបាល់ ស្រាប់តែពួកស្តេបគ្រាប់កាំភ្លើង ពួកខ្ញុំស្មានតែផ្ទះកងឡាន។ លុះព្រឹកឡើង ទើបខ្ញុំដឹងថាពិ

កន្លែងកើតហេតុមក កន្លែងឃ្នាំងដែលពួកខ្ញុំសំរាកមានចម្ងាយប្រហែល ៤០០ម៉ែត្រ ។ ឈ្មោះ [REDACTED] កាត់ជាអ្នករស់

នៅក្នុងភូមិជាមួយគ្នា គាត់ធ្វើប៉ូលីសត្រូវបានគេប្តូរមុតុកាលពីយប់ ហើយខ្ញុំក៏បានមកធ្វើជាជាងជួសជុលឡានប្រហែល

រយៈពេលមួយខែ ខ្ញុំពួកខ្ញុំនិងបក្សពួកជាជនដៃដល់ក្នុងករណីប្តូរមុតុ ខ្ញុំខ្លាចគេចាប់ ក៏រត់ទៅខេត្តរតនៈគិរី លុះពេលខ្ញុំ

ត្រលប់មកផ្ទះវិញ ក៏ត្រូវសមត្ថកិច្ចឃាត់ខ្លួន ។ សំណេរពរសុំអោយតុលាការលើកលែងចោទប្រកាន់ ពីព្រោះខ្ញុំពុំបាន

ប្រព្រឹត្តអំពើប្តូរសំណាប់ជនរងគ្រោះទេ ។

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] បានបំភ្លឺថា៖ នៅថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ មាននគរបាលប៉ូស្តិសំរោងក្រោម

ពីរនាក់ ម្នាក់ឈ្មោះ [REDACTED] ម្នាក់ទៀតមិនស្គាល់ឈ្មោះបានមកប្រាប់ខ្ញុំថា មានចោរឃាត់ប្តីនៅខាងត្បូងភូមិ ដោយមានចោរ

មួយក្រុមវាយរបួសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ ពេលប៉ូលីសប្រាប់នេះ គេបានដឹកប្តីខ្ញុំទៅដល់មន្ទីរពេទ្រជិតសង្កាត់ចោមចៅ។ លុះព្រឹក

ឡើង នាងខ្ញុំបានដឹកប្តីទៅមន្ទីរពេទ្រកាលម៉ែត្រ ព្យាបាលរយៈពេល៦ថ្ងៃ ក៏បានស្លាប់នៅថ្ងៃទី ១៦.១២.២០០៨ ។

ក្រោយពីប្តីខ្ញុំស្លាប់ ខ្ញុំពិនិត្យប្តីឃើញស្នាមវែរនិងដៃកង្វើសឡានជាច្រើនកន្លែងជាខ្មៅ ជាពិសេសព្រះក្បាលដុំ

គ្រប់កន្លែងទាំងអស់ ។ នាងខ្ញុំទាមទារ សំណងជម្ងឺចិត្តចំនួន ២០០,០០០\$ (ម្ភៃម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ពីជនជាប់ចោទឈ្មោះ

[REDACTED] និងសុំអោយផ្តន្ទាទោសជនចាប់

ចោទអោយបានធ្ងន់ធ្ងរបំផុត ។

សាក្សីឈ្មោះ [REDACTED] បានបំភ្លឺថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ ខ្ញុំមិនបានទៅកន្លែងកើតហេតុទេ ។ ក្រោយ

មកនៅថ្ងៃទី១២.១២.២០០៨ វេលាម៉ោងប្រហែល ១៤H០០ នាទី មានប៉ូលីសសំរោងក្រោមម្នាក់ឈ្មោះ [REDACTED] ចាប់ថា

នៅពេលគេប្តូរយកទ្រព្យសម្បត្តិ និងវាយឈ្មោះ [REDACTED] កាត់បានដេញបាញ់តំរាមឡើងលើប្រហែល ១៧គ្រាប់

ហើយឈ្មោះ [REDACTED] ប្រាប់ថាវាកឃើញមុខសញ្ញាហើយ ហើយអោយខ្ញុំសរសេរពាក្យបណ្តឹងទៅដាក់មេប៉ូស្តិ ដោយឈ្មោះ

79
8

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ ខ្ញុំរក្សាចម្លើយដដែល ហើយសុំបំភ្លឺនាពេលសវនាការថា កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង ១៣០០យប់ ខ្ញុំកំពុងឃាមប្រចាំការ មានមនុស្សពីរនាក់មកប្តឹងដល់ប៉ុស្តិ៍ថា មានមនុស្ស ដួលសន្លប់ ។ ពេលនោះពួកខ្ញុំបួននាក់មានខ្ញុំបាទ [redacted] បានចេញទៅដោយជិះម៉ូតូបានប្រហែល ២០០ម៉ែត្រ ឃើញជនសង្ស័យមួយក្រុម មិនដឹងចំនួន។ ខណៈនោះ មានជន សង្ស័យ ពីរនាក់ជិះម៉ូតូ C១២៥ ពណ៌ខ្មៅ ចេញពីកន្លែងកើតហេតុយ៉ាងលឿន រីឯជនសង្ស័យផ្សេងទៀត រត់គេចខ្លួនអស់ ពួកខ្ញុំក៏បានជិះម៉ូតូដេញតាម ហើយបាញ់ឡើងលើអោយជនសង្ស័យឈប់ ពេលនោះជនសង្ស័យបានដួលម៉ូតូចោល រត់ គេចខ្លួនបាត់តែម្តង។ ខ្ញុំនិងឈ្មោះ [redacted] បានយកម៉ូតូទុកនៅប៉ុស្តិ៍។ នៅថ្ងៃទី ១៤.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង ១១៣០០ នាទី ឈ្មោះ [redacted] បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំពីរដង អោយមកជួនជំនរងគ្រោះ [redacted] បន្ទាប់មកឈ្មោះ [redacted] បានយកក្រដាសសរសេរដៃ មកឃើញមានឈ្មោះជនសង្ស័យពីរនាក់អោយខ្ញុំ មើល។ ចំពោះអារវាជាកសុកាងខ្ញុំអត់បានយកមកទេ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បំភ្លឺថា៖ កាលពីថ្ងៃខែឆ្នាំ មិនចាំ វេលាម៉ោង ៨ព្រឹក ជាងខ្ញុំបានជិះកង់មករកហូម កាហ្វេ ពេលមកដល់កំពង់ថ្ម ខ្ញុំរើសបានដែកជញ្ជាសឡាននៅតំនរថ្ម ហើយខ្ញុំនិយាយប្រាប់គេថា ខ្ញុំរើសបានដែក។ លុះព្រឹកឡើងឈ្មោះ [redacted] មកសួរហើយបានសុំ ខ្ញុំក៏អោយ ខ្ញុំអត់បានឃើញស្នាមឈាមប្រឡាក់ដែកជញ្ជាសឡាននោះទេ រឿងអីផ្សេងទៀតខ្ញុំអត់ដឹងដែរ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ ថ្ងៃកើតហេតុ ថ្ងៃខែឆ្នាំ ខ្ញុំអត់ចាំទេ ។ វេលាម៉ោងប្រហែល ១៣០០ យប់ ខ្ញុំមកពីបង់ត្រី បានជួបមនុស្សម្នាក់រងគ្រោះនៅតំនរថ្ម ឃើញបិទភ្នែក ខ្ញុំរៀបជួយ ប៉ុន្តែបានឃើញមនុស្សពីរនាក់មកដល់ ហើយស្រែកថាដាក់ចេញ។ ហើយខ្ញុំក៏បានទៅរាយការណ៍ប្រាប់ប៉ូលីស ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្សពីរនាក់នោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំឃើញ ជិះម៉ូតូស្នាស។ ខ្ញុំបានរាយការណ៍ប្រាប់ប៉ូលីសពីហេតុការណ៍អីដែលខ្ញុំបានឃើញ ជំនរងគ្រោះដេកលើតំនរថ្ម ហើយម៉ូតូដួល នៅជិតនោះ ប្រហែល ៣ រឺ ៤ម៉ែត្រ ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ អ្នកស្លាប់នៅស្រែកជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំឃើញប៉ូលីស ហើយពួកគេនិយាយថាប៉ូលីស ឈ្មោះ [redacted] អ្នកបាញ់ ហើយចោរបានដួលម៉ូតូចោល ប៉ូលីសក៏យកម៉ូតូទៅទុកនៅប៉ុស្តិ៍ ។ [redacted] ខ្ញុំស្គាល់ ។ [redacted] បានជិះម៉ូតូមកពីខាងជើង ហើយលេ [redacted] នៅស្រែកថាជំនរង គ្រោះស្លាប់បាត់ហើយ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ ថ្ងៃកើតហេតុខ្ញុំអត់ចាំទេ ។ យប់នោះឈ្មោះ [redacted] ខ្ញុំកាំងពីព្រលប់រហូត ដល់ម៉ោង ១១៣០០យប់ ខ្ញុំក៏អោយទៅផ្ទះ [redacted] ផ្ទះប្រហែលកន្លះម៉ោង ស្រាប់តែឮសូរគ្រាប់កាំភ្លើង។ [redacted] អ្នកភូមិជិតគ្នា។ នៅយប់នោះឈ្មោះ [redacted] ផ្ទះខ្ញុំ ទៅចាប់ត្រីអន្តងជាមួយខ្ញុំ លុះប្រហែលនៅម៉ោង ១១៣០០យប់ ខ្ញុំក៏ដេញទៅផ្ទះ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ នៅថ្ងៃកើតហេតុខ្ញុំអត់ចាំទេ។ [redacted] ជាបងប្អូនអន្តង។ នៅយប់ថ្ងៃកើតហេតុ ខ្ញុំបានហូបស្រាបៀរជាមួយ [redacted] ឈ្មោះ [redacted] លុបនៅផ្ទះខ្ញុំ យប់បន្តិចក៏នាំគ្នាទៅហូបនៅផ្ទះពូ សាយ សារា រហូតដល់ម៉ោងប្រហែល ១៣០០យប់។ អ្នក ទៅផ្ទះមានលេ [redacted] ក្រពីនេះនៅផ្ទះពូខ្ញុំទាំងអស់។ ហើយក៏ឮសូរគេបាញ់ប្រហែលម៉ោង ១២៣០០យប់ ពីផ្ទះពូខ្ញុំទៅ កន្លែងកើតហេតុប្រហែល ១០០ម៉ែត្រ ឈ្មោះ [redacted] បានចេញទៅផ្ទះនៅម៉ោងប្រហែលនៅម៉ោង ៧៣០០យប់ ឈ្មោះ [redacted] បានចូលរួមហូបចុកជាមួយពួកខ្ញុំទេ ឈ្មោះ [redacted] ព្យាទៅផ្ទះ ៦នាក់ទៀតហូបនៅផ្ទះពូខ្ញុំ អស់ស្រាបៀរ ប្រហែល៤កេះ ។ យប់នោះហូបក្នុងឱឡូវពីពួរបស់ខ្ញុំ ពុំមានអ្នកណាចេញទៅណាទេ ។

79
7

សាក្សីលោក [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ យប់ថ្ងៃកើតហេតុខ្ញុំនៅផ្ទះ លុះព្រឹកឡើងម៉ោងប្រហែល ៩:០០ ខ្ញុំឮគេនិយាយនៅលើកញ្ចក់មាត់មួយទៅមាត់មួយថា យប់មិញមានករណីប្លន់ម៉ូតូ មាន [redacted] អ្នកធ្វើសកម្មភាព បន្ទាប់មកខ្ញុំក៏ជិះម៉ូតូល្បាតតាម [redacted] ប្រហែល ៧:៤៥ ឃើញឈ្មោះ [redacted] អោយដាក់ពាក្យបណ្តឹងប្តឹងអ្នកទាំង៧នាក់ ដើម្បីដោះស្រាយគ្នាបានលុយខ្លះដោះស្រាយថ្នាំពេទ្យ ។ ខ្ញុំមិនដឹងឈ្មោះ [redacted] បានឈ្មោះទាំង៧នាក់នោះមកពីណាទេ ដោយសារតែមានកូនកាត់ពីរនាក់ឈ្មោះ [redacted] កាត់ហ៊ានធ្វើសាក្សីអោយកាត់ស្តាប់ណាស់ ។ ការគ្រោះថ្នាក់ចរាចរខ្ញុំគិតអញ្ចឹងទេ អារយិតមេប៉ូលីសអោយខ្ញុំទៅយកពីឈ្មោះ [redacted] ពាក់ ។ ពេលកើតហេតុប្រហែលពី ៧:៤៥ ឃើញគេយកសាកសពមកផ្ទះ ។ ខ្ញុំឮគេនិយាយថាមានស្នាមគេវី ខ្ញុំឃើញតែស្នាមដាំនៅកញ្ចឹងក ពុំឃើញមានអ្វីទៀតទេ ។ ខ្ញុំបានធ្វើរបាយការណ៍ថា ជាគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ [redacted] អោយធ្វើរបាយការណ៍ ខ្ញុំមិនបានធ្វើលិខិតបដិសេធនិរាយការណ៍របស់ខ្ញុំទេ ។ [redacted] អ្នកអោយសរសេរឈ្មោះទាំង៧នាក់ ខ្ញុំបានមិនបានចុះវាស់វែង កន្លែងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍នោះទេ ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ ដំបូងថ្នាក់លើជាអ្នកអោយខ្ញុំធ្វើរបាយការណ៍ ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកនិយាយទេ អ្នកនិយាយគឺនិយាយតាមភ្នាក់ងារមាត់មួយទៅមាត់មួយនៅក្នុងហាងកាហ្វេថាឈ្មោះ [redacted] ជាអ្នកប្លន់សម្លាប់ ។ ខ្ញុំរក្សារបាយការណ៍របស់ខ្ញុំក្នុងដៃ ។ ខ្ញុំមិនបានអោយឈ្មោះទាំង៧នាក់ ទៅដើមបណ្តឹងទេ ។ ចៅសង្កាត់បានអោយមកផ្សះផ្សា [redacted] មកផ្សះផ្សាជាមួយខាងជនរងគ្រោះកូនចៅសង្កាត់ឈ្មោះ [redacted] មានឈ្មោះក្នុងដៃ ។ ឈ្មោះទាំង៧នាក់ បានគេចខ្លួនចេញពីមូលដ្ឋានទាំងអស់ ។

សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបំភ្លឺថា៖ នាងខ្ញុំជាម្តាយជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] កើតហេតុខ្ញុំអត់ដឹងទេ នាងខ្ញុំដឹងថាកូនសំរាកព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យកាល់ម៉ែត្រ៦ថ្ងៃ ហើយក៏បានដឹកទៅវៀតណាមស្លាប់តាមផ្លូវ ព្យាបាលអស់ប្រហែល ៣០០០\$ (បីពាន់ដុល្លារអាមេរិក) ការទាមទារសំណងជម្ងឺចិត្ត ទុកអោយកូនប្រស [redacted] ជាអ្នកទាមទារ ។

ក្រឡាបញ្ជីអានចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ វេលាម៉ោងមួយរំលងអាធ្រាត មានមនុស្សពីរនាក់មកប្រាប់ខ្ញុំថា មានតែគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ ប្លន់ម៉ូតូអត់ដឹងទេ ។

ក្រឡាបញ្ជីអានចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ ចំពោះរបាយការណ៍សរសេរ ឈ្មោះ [redacted] ជារបាយការណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កាត់ គោរពចូលលោកនាយប៉ូស្តិ៍នគរបាលរដ្ឋបាលសំរោងក្រោម គឺមិនធ្វើជាលក្ខណៈទូទៅទេ ។ លោកនាយប៉ូស្តិ៍អោយឈ្មោះ [redacted] រសេររបាយការណ៍មួយផង [redacted] រសេររបាយការណ៍មួយ ។ របាយការណ៍ដែលខ្ញុំសរសេរអោយ [redacted] ការរៀបរាប់របស់ [redacted] ។ យប់ថ្ងៃកើតហេតុ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ពីព្រោះខ្ញុំដេកនៅសាលាសង្កាត់ ខ្ញុំគ្រាន់តែបានសរសេររបាយការណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនអោយកាត់ ពីព្រោះ [redacted] មិនភ្នែកសរសេរមិនកើត ។

ក្រឡាបញ្ជីអានចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ នៅថ្ងៃទី ១០.១២.២០០៨ ខ្ញុំជាម្តាយឈ្មោះ [redacted] បានជួយរកក្មេងៗ ក្នុងភូមិជួយបោកស្រូវ ពេលនោះក្មេងឈ្មោះ [redacted] បោកស្រូវតែគ្មានពាក់អាវទេ ខ្ញុំក៏ទៅយកអាវដៃវែង ពណ៌ពងមាន់ផ្គុតអោយទៅឈ្មោះ [redacted] ជួយបោកស្រូវ គឺបោករហូតដល់ម៉ោង ១១យប់ ទើបបោកស្រូវហើយ ពេលបោកស្រូវហើយឈ្មោះ [redacted] បានពាក់អាវរបស់កូនខ្ញុំឈ្មោះ [redacted] យកទៅបាត់ពុំឃើញយកមកអោយខ្ញុំវិញទេ ឯឈ្មោះ [redacted] ពុំឃើញនៅផ្ទះ ទើបតែនៅថ្ងៃទី ១៧.១២.២០០៨ សមត្ថកិច្ចនគរបាលសំរោងក្រោមមកផ្ទះខ្ញុំសួររឿងអាវ ដែលមានឈ្មោះកូនរបស់ខ្ញុំ ជាប់នឹងអាវនោះ គឺពិតជាអាវរបស់កូនខ្ញុំពិតប្រាកដមែន ប៉ុន្តែឈ្មោះ [redacted] ដែលជាអ្នកពាក់យកអាវកូនខ្ញុំ ចោលក្នុងព្រៃ នៅពេលប៉ូលីសចេញចាប់ក្នុងព្រៃ ។ ជនរងគ្រោះបានស្លាប់បាត់

៧១
៦

ហើយ មិនដឹងស្លាប់ថ្ងៃណាទេ ចំពោះកូនខ្ញុំឈ្មោះ [redacted] បានដើរជាមួយឈ្មោះ [redacted] ឡើយ គឺកូនរបស់ខ្ញុំដែរ នៅផ្ទះ ។

ក្រឡាបញ្ជីអាទិចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ថ្ងៃកើតហេតុនោះ ក្រោយពីកើតហេតុហើយក្រោយបុណ្យពិថ្ងៃ ខ្ញុំបានទៅសួរសុខទុក្ខម្តាយជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយលេងជាមួយគាត់ថា តិចក្រែងលោមានអ្នកណាមកសំរបសំរួល តើមីងគិតយ៉ាងណា ហើយមីង [redacted] ឆ្លើយថា ស្រេចលើច្បាប់ទៅ ។ ពុំមានអ្នកណា ប្រើអោយខ្ញុំមកសួរទេ ខ្ញុំទៅក្នុងគោលបំណងសួរសុខទុក្ខតែប៉ុណ្ណោះ ក្រៅពីនេះ ខ្ញុំពុំបានដឹងរឿងអ្វីឡើយ ។

ក្រឡាបញ្ជីអាទិចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃទី១១.១២.២០០៨ ខ្ញុំបានបើកឡានទៅ យកជនរងគ្រោះម្នាក់នៅសំរោងក្រោម ពេលទៅដល់មានប៉ូលីស បី បួននាក់នៅកន្លែងនោះ ខ្ញុំទៅដល់មិនបានឃើញបងប្អូន ជនរងគ្រោះទេ ខ្ញុំថាបើមិនឃើញបងប្អូនជនរងគ្រោះ ខ្ញុំមិនដឹកទៅទេ ពីព្រោះពេទ្ររបស់ខ្ញុំឯកជន ប៉ូលីសថាគាត់ទាក់ទង បងប្អូនគេរួចហើយ ។ ចំពោះជនរងគ្រោះខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវនឹងអ្វីទេ មនុស្សឃាត រឺ គ្រោះថ្នាក់ចរាចរខ្ញុំមិនដឹងទេ ហើយក៏ មិនបានសួរនាំអ្វីដែរ គ្រាន់តែបានដឹកជនរងគ្រោះមកដល់ពេទ្ររបស់ខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះ ។

ក្រឡាបញ្ជីអាទិចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃខែមិនចាំ ឆ្នាំ ២០០៨ ពេលកើតហេតុ ខ្ញុំ មិនបានឃើញផ្ទាល់ទេ គឺខ្ញុំដេកនៅផ្ទះខ្ញុំ មិនដឹងហេតុការណ៍ឡើយ ។ នៅយប់នោះ ខ្ញុំលឺសូរគ្រាប់កាំភ្លើងពីរគ្រាប់ ខ្ញុំងើប ឡើងនៅម៉ោង ១៣៣០ ខ្ញុំបើកអាយកូម ហើយលឺសំលេងតាមអាយកូមថា មានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ ។ ខ្ញុំមិនបានឃើញផ្ទាល់ ឡើយ យប់នោះខ្ញុំបានដើរទៅមើលស្នាមម៉ូតូ បុកឥន្ទ ។ គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ រឺមនុស្សឃាតគិតទុកជាមុន ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែលឺតាមអាយកូមតែប៉ុណ្ណោះ ។

ក្រឡាបញ្ជីអាទិចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ ខ្ញុំសំរាននៅផ្ទះ លេខ២២៥ ភូមិមីល សង្កាត់ដង្កោ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ចំងាយពីកន្លែងកើតហេតុ ១៥ គីឡូម៉ែត្រ ។ ក្នុងរឿងនេះ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ ។

ក្រឡាបញ្ជីអាទិចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង ១៣៣០ មានប៉ូលីសពីរនាក់បានទៅហៅប៉ូលីសនៅគោលដៅ ក្លែងថាដៃ (គោលដៅ២៤ម៉ោង) បានមករកយកការណ៍ថា មានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ មានមនុស្សដេកដួលនៅតាមផ្លូវ បុរសពីរនាក់នោះប្រាប់ថា ជួយទៅពិនិត្យមើល ហើយរកឡាន ពេទ្រផង ។ ក្រោយពីបានទទួល ខ្ញុំក៏ចេញមកដល់ជិត ២០០ ម៉ែត្រ ឃើញម៉ូតូពីរគ្រឿងចេញពីកន្លែងកើតហេតុ ខ្ញុំក៏ជិះម៉ូតូ ដេញតាមពីក្រោយ ជាមួយឈ្មោះ [redacted] បានបាញ់ឡើងលើចំនួនពីរគ្រាប់ ហើយជននោះបានដួល ម៉ូតូចោល ហើយខ្ញុំបានយកម៉ូតូនោះមករក្សាទុកនៅប៉ូស្តិ៍មួយថ្ងៃ ក៏ប្រគល់ម៉ូតូអោយក្រុមគ្រួសារជនរងគ្រោះវិញ ។ ពេល ដែលខ្ញុំដេញជនជាប់ចោម គឺខ្ញុំមិនបានឃើញមុខ រឺស្គាល់មុខសញ្ញាទេ ។

ក្រឡាបញ្ជីអាទិចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានឆ្លើយថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង ១២៣០០ នាទីរលងអាធ្រាត នាងខ្ញុំអង្គុយក្នុងផ្ទះជាមួយប្តី ស្រាប់តែលឺសំលេងកាំភ្លើងជាច្រើនគ្រាប់ ពេលនោះខ្ញុំអើត មើលតាមរបងស្រាប់តែឃើញមនុស្សប្រុសពីរនាក់ រត់ពាក់អាវសកាត់មុខជិះរបស់ខ្ញុំរត់ពីមុខទៅកើត ។ លុះស្មែកឡើង កូនរបស់ខ្ញុំបានរើសអាវមួយនៅក្នុងព្រៃ យកមកអោយខ្ញុំមើល នៅជាមួយអាវមានឈ្មោះ [redacted] មកបួនប្រុសនាងខ្ញុំ ឈ្មោះ [redacted] ប្រាប់តែគាត់ប្រាប់ថា អាវដៃវែងនោះ គឺបានអោយឈ្មោះ [redacted] ពាក់ដៃម្យជួយបោកស្រូវអោយគាត់ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកអធិការពារជនរងគ្រោះ

លោក [redacted] បានសន្និដ្ឋានថា៖ រឿងនេះជាបទល្មើសប្លន់សម្លាប់ ជនជាប់ចោទទាំង៧នាក់បានរៀបចំកំរោង ។
លោក [redacted] អ្នកដឹងរឿងពិត ជនជាប់ចោទប្លន់រួចក៏យកម៉ូតូទោលទៅផ្លូវថ្នល់ ហើយឪពុករបស់ [redacted]
ចោទសំរុះសំរួលសំណងជាមួយម្តាយជនរងគ្រោះ ។ មានដៃកង្វាសឡានទៅកន្លែងកើតហេតុ មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ជា
បទល្មើសប្លន់សម្លាប់ សុំអោយតុលាការផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទតាមច្បាប់ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការ

ក្រោយពីស្តាប់ការសួរដេញដោល និងពិនិត្យឯកសារសំណុំរឿងឃើញថា៖ មានរបាយការណ៍ពីរខុសគ្នា មួយជា
របាយការណ៍គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ និងរបាយការណ៍មួយទៀតជាអំពើយាងកម្ម ដូច្នេះនាំអោយតុលាការពិបាកពិចារណា
ម្យ៉ាងវិញទៀត ពេលមានគ្រោះថ្នាក់កើតឡើង សមត្ថកិច្ចពុំបានធ្វើកំណត់ហេតុទៅកន្លែងកើតហេតុ ។ តំណាងអយ្យការ
នៅតែតំកល់បទចោទប្រកាន់តាមដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរដែល តែសុំអោយតុលាការពិចារណាតាមច្បាប់ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកអធិការពារ ពេជ រតនា

លោក [redacted] ការអោយឈ្មោះ [redacted] បានសន្និដ្ឋានថា៖ តាមការបញ្ជាក់របស់សមត្ថកិច្ចថា របាយ
ការណ៍ថ្នាក់លើជាអ្នកបញ្ជាអោយធ្វើ ។ លិខិតពេទ្យបញ្ជាក់ថា ពុំមានការវាយលើជនរងគ្រោះទេ រឿងនេះពុំមានភស្តុតាង
និងសាក្សីឃើញនឹងភ្នែកទេ គឺពុំមានភស្តុតាងដើម្បីចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទ ក៏ដូចជាកូនក្តីខ្ញុំឡើយ សុំអោយតុលាការ
បញ្ឈប់ការចាប់ខ្លួន លើកលែងកូនក្តីខ្ញុំបានអោយមានសេរីភាពវិញ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកអធិការ [redacted]

លោក [redacted] បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា៖ តាមការពិនិត្យលើរបាយការណ៍របស់សមត្ថកិច្ច មានរបាយ
ការណ៍ពីរខុសគ្នា មួយជារបាយការណ៍គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ របាយការណ៍មួយទៀតជារបាយការណ៍យាងកម្មគិតទុកជា
មុន ។ មានលិខិតចេញពីមន្ទីរពេទ្យថា ពុំមានការវាយសម្លាប់ទេ ។ ដូចនេះ កូនក្តីខ្ញុំបានដែលជាជនជាប់ចោទ ពុំមានការ
ពាក់ព័ន្ធក្នុងអំពើគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ឬប្លន់សម្លាប់នេះទេ គ្រាន់តែជាវិមតិសង្ស័យតែប៉ុណ្ណោះ ។ សុំអោយតុលាការមេត្តា
លើកលែងកូនក្តីខ្ញុំបានឈ្មោះ [redacted] មានសេរីភាព និងសុំបញ្ឈប់ការចាប់ខ្លួនកូនក្តីខ្ញុំបាន ចាប់ពីពេលប្រកាស
សាលក្រមដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកអធិការ [redacted]

លោក [redacted] បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា៖ ការបង្ហាញភស្តុតាងមានភាពជុំយុត្តា ។ អង្គហេតុនេះ បណ្តាលមក
ពីលោក [redacted] ដែលគាត់និយាយថា អ្នកនិយាយទំលាក់កំហុសលើជនជាប់ចោទគាត់មិនស្គាល់ទេ គាត់ស្គាល់ឈ្មោះ
ជនជាប់ចោទតាមហាងកាហ្វេ ។ ភាគីកូនក្តីខ្ញុំ មិនបានទៅចោទជាមួយគ្រួសារជនគ្រោះទេ ។ ជនរងគ្រោះស្លាប់ពុំមានការ
ពាក់ព័ន្ធដល់កូនក្តីខ្ញុំបានទេ លិខិតចេញពីមន្ទីរពេទ្យបានបញ្ជាក់ច្បាស់ថាពុំមានស្នាមវាយទេ ដូច្នេះពុំមានភស្តុតាង ដើម្បី
ផ្តន្ទាទោសកូនក្តីខ្ញុំបានឡើយ ។ តាមមាត្រា ៣២១ មាត្រា ៣៥១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជា
ប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ ។ សុំអោយតុលាការលើកលែងការចោទប្រកាន់ដល់កូនក្តីខ្ញុំបានដោយក្តីអនុគ្រោះ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយសាក្សី
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណានចម្លើយសាកស៊ី

- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារជនរងគ្រោះ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់តំណាងអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សំដី និងសំណូមពរចុងក្រោយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យពិចារណាលើសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ហើយ

យល់ឃើញថា៖

១. ពិតជាតើមានអំពើមនុស្សឃោដកិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តទៅចំណុចភូមិត្រពាំងឆ្នង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ ប្រាកដមែន ។

២. អំពើដែលតើមាននៅពេលវេលា និងទីកន្លែងដូចខាងលើ ពិតជាបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយជនល្មើសមួយក្រុម បានស្តាប់វាយជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ប្រកាសអោយរបូសច្រវាក់សន្លប់នៅនឹងកន្លែងកើតហេតុ ពេលដឹកយកទៅ ព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យកាល់ម៉ែត្ររយៈពេល ០៦ថ្ងៃ ក៏ដឹកបន្តទៅព្យាបាលនៅប្រទេសវៀតណាម ជនរងគ្រោះក៏បាន ស្លាប់តាមផ្លូវ។ ក្រោយពេលជនល្មើសបានវាយជនរងគ្រោះបណ្តាលអោយសន្លប់រួចហើយ ក៏បានប្តូរយកម៉ូតូរបស់ជន រងគ្រោះ និងសំភារៈប្រើប្រាស់មួយចំនួនទៀត។ បន្ទាប់មកមានសមត្ថកិច្ចនគរបាល មកកន្លែងកើតហេតុ ក្រុមជនល្មើសក៏ បានជិះម៉ូតូរបស់ជនរងគ្រោះ និងម៉ូតូផ្សេងទៀតរត់គេចខ្លួន សមត្ថកិច្ចក៏បានដេញតាម ដើម្បីឃាត់ជនល្មើស ជនល្មើសក៏ បានផ្តួលម៉ូតូជនរងគ្រោះចោល រួចរត់គេចខ្លួនបាត់តែម្តង សមត្ថកិច្ចក៏បានស្រាវជ្រាវករណីនេះ រួចហើយបានចោទប្រកាន់ លើឈ្មោះ៖ [REDACTED]

៣. តាមចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] បញ្ជាក់ថា៖ ខ្លួនពុំបានប្រព្រឹត្តដូចការចោទប្រកាន់នោះទេ ។ ថ្ងៃកើត ហេតុថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ ខ្លួនដឹកស្រាជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] ៦ល្ងាច រហូតដល់ម៉ោង ៩យប់ នៅជួរច្របូងដឹកនៅឃ្នាំងជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] តដល់ម៉ោង ១២យប់ គឺមានឈ្មោះ [REDACTED] ពុំបានដឹកជាមួយទេ ពេលដឹកស៊ីក៏ដេកដៃកន្ត្រា នៅកន្លែងឃ្នាំងនោះ លិដ្ឋុះកាំភ្លើងចំងាយប្រហែល៤០០ម៉ែត្រ លុះព្រឹកឡើងទើបដឹងថា ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ត្រូវគេប្តូរ ខ្លួនលឺគេថា ខ្លួនគឺជាជនដៃដល់ក្នុងករណីប្តូរនេះ ក៏រត់គេចខ្លួនទៅខេត្តរតនៈគិរី លុះត្រលប់មកវិញ ក៏ត្រូវ សមត្ថកិច្ចឃាត់ខ្លួនតែម្តង។

៤. តាមចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] រូបជាប្រពន្ធជនរងគ្រោះបំភ្លឺថា៖ ថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨ មានបំណងសំរោងក្រោមពីរនាក់ បានមកប្រាប់ថា ប្តីរបស់ខ្លួនត្រូវចោរប្តូរវាយរបូសច្រវាក់សន្លប់ ខ្លួនបានយកប្តី ទៅព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យកាល់ម៉ែត្ររយៈពេល ០៦ថ្ងៃ ទើបស្លាប់ ហើយបានពិនិត្យឃើញមានស្នាមវាយនិងដៃកជនរង គ្រោះលើត្រចៀករហូតដល់ក្បាលដុំគ្រប់កន្លែង ខ្លួនប្តឹងទាមទារសំណងជីវិតចំនួន ២០ម៉ឺនដុល្លារ ពី [REDACTED] និងសុំអោយតុលាការផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់។

៥. សាក្សី [REDACTED] បញ្ជាក់ថា៖ ថ្ងៃកើតហេតុទី ១១.១២.២០០៨ ខ្លួនពុំបានឃើញ ឬនៅនឹងកន្លែងកើតហេតុទេ ឈ្មោះ [REDACTED] ជាបំណងសុំអោយខ្លួនសរសេរពាក្យបណ្តឹងមានឈ្មោះ [REDACTED] ។ ឈ្មោះ [REDACTED] បានទូរសព្ទមកខ្លួនអោយជួយនយាយជាមួយ ឈ្មោះ [REDACTED] ប្រពន្ធជនរងគ្រោះអោយដកពាក្យបណ្តឹងទទួលសំណងវិញ ហើយប្រាប់ [REDACTED] ថាសូរប្តូរសិន។

79/3

៦.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង ១យប់ ខ្លួនកំពុងយាមប្រថ
ការនៅប៉ុស្តិ៍ ស្រាប់តែមនុស្សពីរនាក់បានទៅប្រាប់មានមនុស្សដួលសន្លប់។ ពេលនោះខ្លួនទៅជាមួយឈ្មោះ [redacted]
ឈ្មោះ [redacted], និងឈ្មោះ [redacted] ដល់មានចម្ងាយប្រហែល ២០០ម៉ែត្រ ឃើញជនសង្ស័យមួយក្រុម
មិនដឹងចំនួនប៉ុន្មាននាក់ ក្នុងនោះមានជនសង្ស័យពីរនាក់ជិះម៉ូតូ C១២៥ ពណ៌ខ្មៅ ចេញពីកន្លែងកើតហេតុយ៉ាងលឿន
ចំណែកបក្សពួកផ្សេងទៀត រត់ចេញពីកន្លែងកើតហេតុ ពួកខ្លួនដេញតាមហៅអោយឈប់ និងបានបាញ់ឡើងលើអោយ
ឈប់ តែជនសង្ស័យបានផ្តួលម៉ូតូC១២៥ចោល ខ្លួនក៏យកម៉ូតូមកទុកនៅប៉ុស្តិ៍។ ថ្ងៃទី ១៤.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង ១១
ឈ្មោះ [redacted] បានយកក្រដាសសរសេរដៃ មកឃើញមានឈ្មោះជនសង្ស័យទាំង៧នាក់អោយមើល ចំពោះអារវា
កស្តតាងកិច្ចបានយកមកទេ។

៧.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា៖ ខ្លួនពុំចាំថ្ងៃ ខែ កើតហេតុ តែពេលយប់ម៉ោងប្រហែលមួយ ខ្លួនមកពីបង់ត្រី
ជួបជនរងគ្រោះដួលលើតនរថ្ម បង្កទៅជួយ ស្រាប់តែជនពីរនាក់ស្រែកអោយខ្លួនងាកចេញ ខ្លួនក៏បានរាយការណ៍
អោយប៉ូលីស។ ខ្លួនពុំស្គាល់ជនពីរនាក់នោះទេ ប៉ុន្តែខ្លួនឃើញជិះម៉ូតូស្មាស។ ម៉ូតូឃើញដួលជិតតនរថ្មប្រហែល ៣ ទៅ
៤ម៉ែត្រ។

៨.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] ភ្នំថា៖ ខ្លួនឃើញប៉ូលីស ហើយពួកគេនិយាយថាប៉ូលីសឈ្មោះ [redacted] ជាអ្នកបាញ់ ហើយ
ទោរបានផ្តួលម៉ូតូចោល ប៉ូលីសក៏យកម៉ូតូទៅទុកនៅប៉ុស្តិ៍។ ឃើញឈ្មោះ [redacted] និងឈ្មោះ [redacted] ជិះម៉ូតូមកពីខាងជើង ហើយ
ឈ្មោះ [redacted] ស្រែកថាជនរងគ្រោះស្លាប់បាត់ហើយ។

៩.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា៖ យប់ថ្ងៃកើតហេតុខ្លួនពុំចាំទេ គឺឈ្មោះ [redacted] វាផ្ទះចាប់ត្រីជាមួយខ្លួនរហូត
ដល់ម៉ោង ១១យប់ ទើបខ្លួនអោយទៅផ្ទះ ប្រហែលកន្លះម៉ោងពួកគេគ្រាប់កាំភ្លើង។

១០.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា៖ យប់កើតហេតុ ពួកខ្លួនផឹកស្រាបៀរជាមួយឈ្មោះ [redacted]
[redacted] នៅផ្ទះខ្លួន ពេលយប់បន្តិចក៏ទៅហូបស្រាបន្តនៅផ្ទះឈ្មោះ [redacted]
[redacted] រហូតដល់ម៉ោងប្រហែល ១ យប់។ ម៉ោងប្រហែល ១២ យប់ សិស្សរតេបាញ់ពីផ្ទះខ្លួនហូបចុកទៅកន្លែងកើតហេតុ
ប្រហែល ១០០ម៉ែត្រ ពួកខ្លួនពុំបានចេញទៅណាទេ។

១១.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា៖ ពេលកើតហេតុខ្លួននៅផ្ទះ ព្រឹកឡើងពួកគេនិយាយ ពីមាត់មួយទៅមាត់
មួយថាឈ្មោះ [redacted] ជាអ្នកធ្វើសកម្មភាពប្លន់ម៉ូតូជនរងគ្រោះ ខ្លួនជិះល្បាតតាម
ផ្ទះ ក៏បាត់ឈ្មោះខាងលើអស់។ ឈ្មោះ [redacted] ជាអ្នកប្រាប់ឈ្មោះ [redacted] រួមពីឈ្មោះទាំង៧នាក់ ដើម្បីបានលុយ
ដោះស្រាយថ្លៃពេទ្យ។ ចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] ឆ្លើយប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា៖ ខ្លួនពុំស្គាល់អ្នកនិយាយនៅហាង
កាហ្វេទេ គឺនិយាយតៗគ្នាថាឈ្មោះ [redacted] ជាអ្នកប្លន់ម៉ូតូជនរងគ្រោះ ខ្លួនពុំបាន
អោយឈ្មោះទាំង៧នាក់នោះទៅដើមបណ្តឹងទេ ចៅសង្កាត់បានអោយឈ្មោះ [redacted] មកចរចាសំណងជាមួយដើម
បណ្តឹងឈ្មោះ បុំពួ បំក ដើម្បីផ្សះផ្សាររឿងសំណង ព្រោះចៅសង្កាត់មានកូនឈ្មោះ [redacted] ចម្លើយសាក្សីស៊ីសង្កាត់
ថា៖ ពិតជាបានលឺគេនិយាយថាឈ្មោះជនជាប់ចោទទាំង៧នាក់ដូចខាងលើ ប្លន់ម៉ូតូជនរងគ្រោះរួចរត់គេចខ្លួនពីផ្ទះទាំង
អស់គ្នា។

១២.សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា៖ ខ្លួនជាម្តាយរបស់ឈ្មោះ [redacted] កាលពីយប់ថ្ងៃទី ១០.១២.២០០៨
ខ្លួនបានរកក្មេងៗជួយបោកស្រូវ ក៏បានយកអារវាដៃវែង ពណ៌ពងមាន់ចូតអោយឈ្មោះ [redacted] ពាក់បោកស្រូវ ហើយ
បាត់រហូត ពុំឃើញយកអារវាមកអោយវិញ។ ឈ្មោះ [redacted] ពុំឃើញនៅផ្ទះដែរ។ កូនរបស់ខ្លួន ពុំបានដើរជាមួយឈ្មោះ

79/2

១៣. ចម្លើយសាក្សីនេះបញ្ជាក់ឈ្មោះ [redacted] ត្រូវបានពាក់អាវរបស់កូនខ្លួនឈ្មោះ [redacted] បោះអាវនោះចោល រួចបានគេចខ្លួនបាត់។

១៣. សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា ខ្លួនពិតជាបានទៅសួរសុខទុក្ខម្តាយជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] បន្ទាប់ពីកើតហេតុព្រៃថ្ងៃ បាននិយាយលេងជាមួយម្តាយជនរងគ្រោះ គឺច្រករលោមានអ្នកណាមកសំរបសំរួល។ គឺបញ្ជាក់ពីចេតនារបស់ឈ្មោះ [redacted] ដែលទៅចរចាររឿងសំណងជាមួយជនរងគ្រោះ ដូចសាក្សី [redacted] បញ្ជាក់មែន។

១៤. ចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] និងឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ពួកខ្លួនពុំបានឃើញហេតុការណ៍ និងដឹងពីមូលហេតុនៃការស្លាប់របស់ជនរងគ្រោះទេ។

១៥. សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បានបញ្ជាក់ថា កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ បានឆ្លើយប្រហាក់ប្រហែលគ្នា និងសាក្សីឈ្មោះ [redacted] ក្រោយពីបានទទួលដំណឹងថា មានជនរងគ្រោះដួលនៅកន្លែងកើតហេតុ ពួកខ្លួនក៏ទៅចម្ងាយជិត ២០០ ម៉ែត្រ ក៏ឃើញជនល្មើសជិះម៉ូតូពីរចេញពីកន្លែងកើតហេតុ រួចពួកខ្លួនក៏ដេញ ឈ្មោះ [redacted] បានបាញ់អោយឈប់ រួចហើយជនល្មើសក៏ផ្តល់ម៉ូតូចោលរត់គេចខ្លួន ម៉ូតូដែលជនល្មើសផ្តល់ជារបស់ជនរងគ្រោះ។ សាក្សីឈ្មោះ [redacted] វាឃើញជនរងគ្រោះដួលសន្ទប់ លើគំនរថ្ម ខ្លួនបំរុងចូលទៅជួយ ជនល្មើសស្រែកអោយខ្លួនងាកចេញ បញ្ជាក់អោយឃើញថា ក្រុមជនល្មើសពិតជាបានប្រព្រឹត្តអំពើប្លន់សម្លាប់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីយកទ្រព្យសម្បត្តិជនរងគ្រោះ ហើយអំពើប្លន់សម្លាប់នេះ គឺជាបទល្មើសយាដកម្មតិចទុកជាមុន។

១៦. សាក្សីឈ្មោះ [redacted] បញ្ជាក់ថា ថ្ងៃទី១១.១២.២០០៨ វេលាម៉ោង១២យប់ ខ្លួនលឺសូរសំលេងបាញ់កាំភ្លើង អើតមើលតាមរបងឃើញមនុស្សពីរនាក់ រត់ពាក់អាវសកាត់មុខផ្ទះរបស់ខ្លួនពីទិសដៅពីមុខផ្ទះទៅកើត។ ស្នែកឡើងក្នុងយប់របស់ខ្លួនរើសអាវមួយក្នុងព្រៃ មានឈ្មោះ [redacted] បបួនរបស់ខ្លួនឈ្មោះ [redacted] កឈ្មោះ [redacted] ស្រាប់តែគាត់ប្រាប់ថា អាវដៃវែងនេះគឺអោយឈ្មោះ [redacted] ពាក់បោកស្រូវ។

១៧. ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ឆ្លើយបដិសេធនិមិត្ត ខ្លួនពុំបានប្រព្រឹត្តដុះការចោទប្រកាន់របស់តំណាងអយ្យការទេ ខ្លួនរត់ទៅខេត្តរតនៈគរដោយសារលិចនិយាយថា ខ្លួននឹងបក្សពួកជាជនដៃដល់។ ចម្លើយដោះសារនេះពុំអាចអោយតុលាការជឿបានទេ ដោយពុំមានភស្តុតាងដោះបន្ទុកច្បាស់លាស់ ផ្ទុយទៅវិញជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ពិតជាបានគេចខ្លួនមួយរយៈ [redacted] ពិតជាបានរត់គេចខ្លួនពីមូលដ្ឋានរហូតដល់សព្វថ្ងៃ។ បន្ទាប់ពីពេលកើតហេតុ សមត្ថកិច្ចឈ្មោះ [redacted] និងឈ្មោះ [redacted] ដេញតាមជនល្មើស ជនល្មើសពីរនាក់ក៏ផ្តល់ម៉ូតូជនរងគ្រោះចោល រួចហើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] ឃើញជនល្មើសរត់ពាក់អាវសកាត់មុខផ្ទះរបស់ខ្លួន អាវនោះមានឈ្មោះ [redacted] ពលបួនរបស់ខ្លួនសួរនាំ ឪពុករបស់ [redacted] ឆ្លើយថាអាវនោះអោយឈ្មោះ [redacted] ខ្ចីពាក់។ ចម្លើយនេះស៊ីសង្វាក់នឹងចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ [redacted] ដែលបញ្ជាក់ថា ខ្លួនជាម្តាយរបស់ឈ្មោះ [redacted] ពិតជាបានអោយឈ្មោះ [redacted] ខ្ចីពាក់អាវរបស់កូនខ្លួនឈ្មោះ [redacted] ជួយបោកស្រូវ កាលពីយប់ថ្ងៃទី ១០.១២.២០០៨ រួចក៏បាត់ខ្លួន។ ចម្លើយនេះបញ្ជាក់ អាវដែលរើសបាននេះ ពិតជាឈ្មោះ [redacted] បានពាក់មែន។ ភស្តុតាងស៊ីសង្វាក់មួយទៀតគឺដែកជំនាសឡានដែលឈ្មោះ [redacted] បាននៅកន្លែងកើតហេតុ។

១៨. មានភស្តុតាង និងពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ [redacted] ហៅ រាជ ភេទប្រុស អាយុ ១៥ ឆ្នាំ [redacted]

មនុស្សយាដកម្មតិចទុកជាមុន ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចភូមិត្រពាំងធួង់ សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី

១១.១២.២០០៨ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងនិងអោយផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទំងន់
ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ដូចតំណាងអយ្យការបានចោទប្រកាន់ប្រាកដមែន ។

១៩. អំពើរបស់ជនជាប់ចោទមានចេតនាប្លន់សម្លាប់ជនរងគ្រោះ គឺមានធាតុផ្សំគ្រប់គ្រាន់ជាបទល្មើសឃាដកម្មគិត
ទុកជាមុន ដែលច្បាប់តំរូវអោយផ្ដន្ទាទោស ។

២០. ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] តប្បវិពិចារណាពីស្ថានសំរាល ។

២១. ដើមបណ្តឹងឈ្មោះ: [REDACTED] ទាមទារសំណងជំងឺចិត្ត និងថ្លៃព្យាបាលចំនួន ២០ម៉ឺន ដុល្លារអាមេរិក តប្បវិ
ពិចារណាតាមច្បាប់ ។

**ហេតុដូច្នេះ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
និងច្បាប់សេចក្តី**

I. ផ្ដន្ទាទោសឈ្មោះ:

- ក. [REDACTED] ហៅ រាជ ភេទប្រុស អាយុ ១៥ ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ០៧ឆ្នាំ (ប្រាំពីរឆ្នាំ)
- ខ. [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ ២០ឆ្នាំ
- គ. [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ ២០ ឆ្នាំ
- ឃ. [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ ២៤ ឆ្នាំ
- ង. [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ ២២ ឆ្នាំ
- ច. [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ ២២ ឆ្នាំ
- ឆ. [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ ២០ ឆ្នាំ

ដាក់ពន្ធនាគារក្នុងម្នាក់ៗ កំណត់រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំ (ដប់ប្រាំឆ្នាំ) ពីបទ មនុស្សឃាដកិតទុកជាមុន ប្រព្រឹត្ត
នៅភូមិត្រពាំងធូង សង្កាត់សំរោងក្រោម ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១១.១២.២០០៨ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ
ដែលមានចែង និងអោយផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣ នៃច្បាប់ស្តីពីស្ថានទម្ងន់ទោសនៃបទឧក្រិដ្ឋ ។

II. បង្គាប់អោយចាប់ខ្លួន និងឃុំខ្លួនឈ្មោះ: [REDACTED]
ទៅពន្ធនាគារ តាមមាត្រា ៣៥៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

III. បង្គាប់អោយឈ្មោះ: [REDACTED] និងអាណាព្យាបាល
របស់ឈ្មោះ: [REDACTED] រួមគ្នាសងជម្ងឺចិត្ត និងការខូចខាតទៅអោយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ: [REDACTED] ចំនួន
៣០.០០០.០០០ (សាមសិបលានរៀល) ការទាមទារលើសពីនេះ បដិសេធរំពេល ។

IV. វត្តមានចាប់យកមាន អាវដែវែងចំនួន០១ ពណ៌ពងមាន់ធ្នូត និងដែកជន្មាសចំនួន០១ ត្រូវវិបល្លាសបំផ្លាញ
ចោល ។

V. សាលក្រមនេះ ជំនុំជម្រះថ្ងៃទី ០១.៤.២០១១ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ១២.៥.២០១១ ចំពោះមុខ
ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] ចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ: [REDACTED] កំបាំងមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED]
បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និងប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងកំណត់
ច្បាប់ ។

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ ចៅក្រមប្រឹក្សា ចៅក្រមប្រឹក្សា ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
ហត្ថលេខា និងត្រា [REDACTED] ហត្ថលេខា និងត្រា [REDACTED] ហត្ថលេខា និងត្រា [REDACTED] ហត្ថលេខា និងត្រា [REDACTED]

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
 ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី 12 ខែ... ឆ្នាំ 2011
 ក្រឡាបញ្ជី
